

שני כפניו כפניו

תשתנה, חלילה, דמות המדינה היהודית אי פעם בעתיד הרחוק.

איני רוצה, חלילה, להאשים משהו מן הדוכרים בנטיית נאציות.

אבל אני רוצה להזהיר אותם כי מי שמתחיל ללכת בדרך-החתמים זו של השיבה ביאר פוליטית, אינו יכול לדעת לאן יגיע.

הוא יגיע, בלי ספק, לשלילת זכויות-יסוד של האדם. הוא יגיע להתערבות המדינה בעניינים ששום מי שטר דמוקרטי אינו יכול אף לחלום להתערב בהם.

הוא יגיע — אפילו בעל כורחו — להסתה לאומנית בעלת גוון גזעני מסוכן ביותר, מכיוון שהוא מחנך המונים לראות בעם-המיעוט השוכן בישראל סכנה ביאולוגית שיש להתחכם לה.

בקיצור: הוא מטפח את תורת השפנפים.

★ ★ ★

והי תורה פסולה מבחינה מוסרית, ומסוכנת מבחינה פוליטית.

אבל היא גם אחילית מבחינה מדעית.

כי בנייה-אדם מפרבים להתנהג כשפנפים. כל התחיות של כל הביאופוליטיקאים למניהם, החל בפרופסורים וכלה במרצחים, כבר התבררו מזמן.

הזכח זה מכבר כי אין קווים ישרים בעקומת הילודה. הילודה אינה תלויה בסגולות גזעיות או לאומיות. היא תלויה במידה רבה מאד בגורמים חברתיים וכלכליים.

ככל שציבור מסוים הוא נחשל יותר, כן גדלה ילודתו. זהו חוק-ברזל, שיש לו הסברים רבים.

ילודה גבוהה אינה ברכה בימינו. היא קללה. היא מונעת בעד אומה עניה מלהעלות את רמת החינוך וההשכלה. לצבור הון לפיתוח תעשייתי, לשים קץ לנחשלותה. זה מוכח, בימינו, במצרים ובהודו — שתי מדינות המנסות בכל כוחן לצמצם את הילודה.

ברגע שנשכר מעגלה-הקסמים של עוני וילודה, יורדת העקומה.

ככל שחברה מסוימת עולה בסולם ההתפתחות והעושר, כן מצטמצמת ילודתה. זהו סימן בריא. המשפחה מגדלת פחות ילדים, מפני שהיא רוצה לתת להם חינוך יותר גבוה, התחלה טובה יותר בדרך-החיים. זה מה שקרה לצרפת בין שתי המלחמות. זה מה שקרה כיום לחברה העיברית בישראל.

כשאותה חברה עולה כמה שלבים נוספים בסולם ההתפתחות, מתחילה העקומה לפתע לעלות מחדש. המשפחה מחליטה שיש לה די אמצעים לגדל יותר ילדים. זה מה שקרה כיום במעמדות המבוססים בארצות-הברית ובצרפת.

כל זה מפוכך הרבה יותר מכפי שנראה זקנדריסט הביאופוליטי. בכך שונה המאה ה-20 מימי פרעה מלך מצרים וימי החכם והשעשועים של הפרולטריון הרומאי.

★ ★ ★

איני מציע לממשלת ישראל, ולכל מפלגות ישראל, לסלק את יריהם מכל העניין הזה.

די לנו במירוץ-הזיון הנוכחי עם מדינות-ערב. אל נעתיק אותו לחדרי-המיטות.

תעסקו באינינוס הנוגעים לה באמת.

תחת לעסוק בעקומות של ענייני-ילודה (או בענייני-ילודה בעקומים), מוטב שבממשלת ישראל אל תדאג לשיפור המצב החברתי והכלכלי של אזרחיה, בני שני העמים.

הילודה בשכבות העניות ביותר — בשני העמים — תרד ככל שישתפר מצבן, וזה טוב. כי רק כך יוכלו ילדיהן לזכות בהזדמנות הוגנת בראשית דרכם, ולעלות בסולם ההשכלה והכלכלה.

הילודה בשכבות המבוססות תעלה שוב, ככל שישתפר מצבן. כי אחרי שהתגברו על הבעיות החומריות העיקריות, שוב יפנו את תשומת-ליבן להרחבת המשפחה.

הבה ונניח לבני-אדם לחיות את חייהם, לכונן את משפחתיים ולגדל את ילדיהם כאוות-נפשם. בהתאם לרגשותיהם הטבעיים. ההתערבות הממלכתית לא תעזור. היא רק תקלקל.

כי הממלכה של המאה ה-20 — אין מקומה בחדרי-המיטות.

אין האומה מורכבת מבני-חורין, החופשיים להחליט אם להקים משפחה, ומה יהיה גודלה. להיפך: בני-האדם "שייכים" לאומה, וחובתם היא להתרבות לפי מצוות המנהיג. לא האדם הוא כאן הערך העליון, אלא הקולקטיב הלאומי או הגזעי.

יש בכך שלילה טוטאלית של האנושי שבי אדם. כי אין דבר יותר פרטי, יותר אינטימי, מאשר החלטת האדם לגבי צאצאיו.

ממשלה המנסה להתערב בענייני הילודה, לנהל מדיניות של ילודה (כמעט והייתי אומר: מדיניות-מיסוג), לצוות על אזרחיה מתי וכמה ללדת — ממשלה זו נושאת בחובה את זרע העריצות הטוטאלית.

שהרי ממשלה כזאת נוטה להתייחס אל הי אזרח, קודם כל, כאל אמצעי של ילודה, מזונה של ריבוי טבעי.

היא נוטה ללכת בדרכי הרומאים, שהמציאו את מעמד ה"פרולטריום" — דהיינו, במעמד הנמוך ביותר של האזרחים, שאין לו ערך אלא כמייצר צאצאים ("פרולסי"). אידיאולוגיה זו הניחה את היסוד לעריצות הרומאית —

חובה לאומית או זכות פרטית?

שהיא, מבחינה היסטורית, החוליה המחברת בין הביאופוליטיקה של פרעה בימייקדם והביאופוליטיקה של היטלר בימינו.

★ ★ ★

איני רואה חובה להזכיר תקדימים היסטוריים אלה, כאזהרה חמורה, מפני שלאחרונה גוברים בישראל הקולות המנסים לבסס מעין ביאופוליטיקה ישראלית.

הפרופסור באקי הגיש לממשלה דו"ח המזכיר כיר במקצת את האזהרה של פרעה מלך מצרים ייב: היילודה העיברית נמצאת בירידה, ואילו הילודה של ערביי ישראל נמצאת בעליה.

חזר אחרי (או לפניו) איסר הראל, בנאומו הראשון אחרי התפטרותו, והצביע אף הוא על בעייה חמורה זו.

עסקינהדת, שנלאו מן הסיפול הגרופולי בגופות המתים, עטים על מציאה זו כמוצאי שלל רב. הם תובעים את המרצת הילודה העיברית, את שלילת זכות הפרט לתכנן את משפחתו (כולל זכות האשה למניעת-הריון ולהפסקת-הריון).

כל זה מנומק בחשש שמא תגדל הילודה הערבית, ותפגור הילודה העיברית — וכך

תהיל בזה פרעה מלך מצרים, זה אשר לא ידע את יוסף. הוא יצר את הקשר הראשון בין המדיניות והי ביאולוגיה.

פרעה היה הביאופוליטיקאי הראשון.

אותו פרעה חשש מפני פלישת העמים השמיים, ששכנו לאורך הגבול הצפוני-מזרחי של ארצו. מכיוון שמשפחת בני ישראל, שהתנחלה במצרים, היתה אף היא מבני-שם, פחד פן תהווה מעין גייס חמישי בשרות אויביו החיצוניים. מה גם שהצטיינה בריבוי טבעי גדול, בעוד שחרטומי-הסטאטיס-טיקה ניבאו ירידה מדאיגה של עקומת-הילודה המצרית.

בפני פרעה עמדו שתי אפשרויות: לנקוט מדיניות של תמריצי ילודה לגבי המצרים, ו/או לצמצם באופן דראסטי של הריבוי הטבעי הישראלי. הוא בחר בדרך הזולה יותר.

החלטתו נשתמרה בזכרון הדורות: ויאמר אל עמו: הנה עם בני-ישראל רב ועצום ממנו. הבה ונתחכמה לו, פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה, ונוסף אף הוא על שונאינו ונלחם בנו.

מכאן השתלשלו הדברים לפי סדר הגיוני ועקבי: תחילה מיסוי מוגבר, לאחר מכן עכוף דתי-פרך וריבוי לאומי, ולבסוף גנוסייד באמרי צעות רצח הולידים הזכרים.

★ ★ ★

מאז ועד היום קמו מדי פעם שליטים שנקטו בשיטות הביאופוליטיקה. בכל מיקרה התקדמו הדברים באותו הגיון ובאותו כיוון: התחברות הביאולוגיה עם הפר לטיקה הביאה תחילה לדיכוי לאומי, ולבסוף לגנוסייד.

עד שראתה האנושות את הדוגמה המחרידה ביותר בדורנו. היא נושאת את השם: אושוויץ.

קיימות הגדרות ללא-ספור למהות הנאציזם. כל חוקר, כל פרושן, כל היסטוריון והגדרתו שלו.

אם מותר לי להציג הגדרה משלי, הריני מציע נוסחה פשוטה ביותר:

פאשיזם = פוליטיקה + ביאולוגיה.

כי זהו תוך-תוכו של הנאציזם. כל השאר הוא פועל-יוצא, התנגדות אידיאולוגית או הסוואה תעמולתית. המהות האמיתית, היא המחשבה הביאולוגית.

היטלר ומרעיו ראו את העולם בעיניו של מגדל-שפנפים:

הילודה הגרמנית היא איתנה. משמע, הגרמנים הם עם בריא.

הילודה הצרפתית יורדת, משמע שהצרפתים הם עם מגוון. (היטלר לא חלם כי שנים מעטות אחרי מותו תחיל עקומת הילודה הצרפתית לפתע לעלות, בניגוד לכל התיאוריות).

הסלאבים מתרבים הרבה יותר מדי מהר. על כן צריכים להשמיר או לעקר אותם. (אחרי שרוב יהודי אירופה כבר הושמדו, עוד הוסיפו הנאצים להרחיב את אושוויץ. אילו ניצחו במלחמה, היו מתחילים בהשמדה שיטתית של הגזעים הסלאביים. גם ניסויי-העיקור המחרידים, שערכו על גופות הנשים היהודיות, נועדו לגבש שיטות להפסקה המונית של הילודה הסלאבית).

אשר ליהודים עצמם: מכיוון שהם גזע נחות, יש להשמידם — כשם שמשמידים גזע נחות של תרנגולות או שפנים, המפריעים להשבחת הגזע. (ושוב: אין זה מיקרה כי המנצח על ההשמדה, היינריך הימלר, היה במקצועו האזרחי מגדל תרנגולות ושפנים).

מי שקורא את שני כרכי ספרו של היטלר, מין קאמפף ("מאבק") ימצא כי תיאוריות ביאולוגיות אלה משתרעות לכל אורכם.

יתכן ויטיק מפקנה מרחיקת-ליכת: מי שמתחיל בדרך חתחתים זו של החררת הביאולוגיה לפוליטיקה, סופו לסגל לעצמו, באופן מודע או להתיימדות, דרכי השיבה נאציות.

★ ★ ★

לדעתי, אין מנוס ממסקנה זו. כי הקשר בין הנאציזם והביאופוליטיקה אינו מיקרי. הוא מחוייב המציאות. קשר זה מתחיל בהנחה: אין הבדל בין בני אדם ושפנפים.

תפקידם העיקרי של בני-האדם הוא להתרבות, כדי "לשמור על הגזע" או "לשמור על האומה".